

Bryssel den 22 maj 2018
(OR. en)

9057/18

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0362 (COD)**

**EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Delegationerna
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om ändring av direktiv 98/26/EG, direktiv 2002/47/EG, direktiv 2012/30/EU, direktiv 2011/35/EU, direktiv 2005/56/EG, direktiv 2004/25/EG och direktiv 2007/36/EG – <i>Ordförandeskapets kompromissförslag</i>

För delegationerna bifogas en kompromisstext från ordförandeskapet om ovannämnda förslag, som ska föreläggas rådet den 25 maj 2018.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om ändring av direktiv 98/26/EG, direktiv 2002/47/EG, direktiv 2012/30/EU, direktiv 2011/35/EU, direktiv 2005/56/EG, direktiv 2004/25/EG och direktiv 2007/36/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standard*), som därefter antogs på G20-toppmötet i samma månad. Syftet med TLAC-standard är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i EU-regelverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att kritiska funktioner kan upprätthållas utan att skattebetalarnas pengar (offentliga medel) eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015³ åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standard inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *Mot ett fullbordande av bankunionen*, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Vid genomförandet av TLAC-standarden i unionen behöver man beakta de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁴ gäller för samtliga institut i unionen. Eftersom kravet på total förlustabsorberingskapacitet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för ett gemensamt regelverk. I operativt hänseende föreslog kommissionen att den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standarden för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) bör införas i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013⁵, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014⁶. De relevanta bestämmelserna i detta direktiv i fråga om instituts förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas tillsammans med bestämmelserna i de tidigare nämnda rättsakterna och direktiv 2013/36/EU⁷ på ett konsekvent sätt.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Om det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden i unionen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet för instituten och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsöverskridande institut. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden kan variera avsevärt mellan olika länder i unionen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknads funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för det här direktivet är således artikel 114 i EUF-fördraget, som den tolkats enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (4) I linje med TLAC-standarden bör direktiv 2014/59/EU fortsätta att möjliggöra resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt strategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs uppåt inom koncernen till den enhet som försätts i resolution. Enligt strategin med flera ingångspunkter kan mer än en koncernenhet försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt att man tydligt identifierar de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) och mot vilka resolutionsåtgärder alltså skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionskoncerner*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå man bör tillämpa de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet som de finansiella företagen bör följa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen "resolutionsenhet" och "resolutionskoncern" och att ändra direktiv 2014/59/EU i fråga om koncernresolutionsplanering, så att resolutionsmyndigheterna uttryckligen får ett krav på sig att identifiera resolutionsenheter och resolutionskoncerner inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom hela koncernen, med tanke på en ändamålsenlig resolution på koncernnivå.

- (5) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter för den finansiella stabiliteten och skattebetalarna. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU.
- (6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarden bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets exponeringsmått för bruttosoliditetsgrad.
- (7) Kriterierna för att skulder ska kunna betraktas som nedskrivningsbara och medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, i linje med de kompletterande justeringar och krav som införs i det här direktivet. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till ett derivat och beror på referenstillgångens resultat. Med hänsyn till ett sådant kapitalbelopp bör dessa instrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution.

(8) Bland de skulder som kan medräknas för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i detta direktiv. För att öka möjligheterna att försätta institut i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med hjälp av efterställda skulder, särskilt när det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga deras potentiella förluster vid insolvens. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma behovet av att kräva att instituten uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med hjälp av efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kravet på att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med hjälp av efterställda skulder bör ställas upp till den nivå som krävs för att förhindra att borgenärers förluster vid resolution överstiger de förluster de i annat fall skulle åsamkas vid insolvens. Om resolutionsmyndigheterna begär efterställning av skuldinstrument i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med hjälp av icke-efterställda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter i globala systemviktiga institut eller toppnivåbanker som ingår i en resolutionskoncern som har tillgångar överstigande 100 miljarder euro och som diskretionärt, på grundval av vissa kriterier och med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, har begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och är beroende av kärnprimärkapitalet vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU uppnås med hjälp av efterställda skulder och kapitalbasen, inbegripet den kapitalbas som används för att efterleva det kombinerade kapitalbuffertkrav som avses i direktiv 2013/36/EU.

Resolutionsmyndigheterna bör på begäran av en resolutionsenhet kunna minska det kravet upp till en gräns som motsvarar andelen för en möjlig minskning i enlighet med artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. I enlighet med proportionalitetsprincipen får resolutionsmyndigheterna utöva befogenheten att kräva att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med hjälp av efterställda skulder i den utsträckning att den totala nivån för den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter som härrör från kravet på att instituten uppfyller TLAC, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade kapitalbuffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU eller resultatet av den formel som baseras på tillsynskraven i pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade kapitalbuffertkravet.

- (9) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att rekapitalisera sig efter genomförandet av de åtgärder som anges i resolutionsplanen och resolutionskoncernens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi de väljer bör resolutionsmyndigheterna vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och de bör utan onödigt dröjsmål se över nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Denna nivå bör bestå av summan av de förluster som väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets kapitalbaskrav och det rekapitaliseringsbelopp som möjliggör för institutet att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna uppfylla sina kapitalbaskrav så att det kan få auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin.

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör uttryckas som en procentandel av det totala riskexponeringsmåttet och måttet för bruttosoliditetsgraden, och instituten bör samtidigt uppfylla de krav som följer av båda måtten. Resolutionsmyndigheten bör justera rekapitaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som anges i resolutionsplanen. Resolutionsmyndigheten bör också kunna höja rekapitaliseringsbeloppet för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende för institutet efter genomförandet av de åtgärder som anges i resolutionsplanen. Den nivå på marknadsförtroendebufferten som krävs bör möjliggöra för institutet att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig tidsperiod, bland annat genom att möjliggöra för institutet att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade kapitalbuffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU.

Resolutionsmyndigheterna bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende och bör justera denna nivå uppåt om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som anges i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig tidsperiod och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.

- (9a) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 bör resolutionsmyndigheterna granska investerarbasen för enskilda instituts instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett instituts instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare som eventuellt inte har fått lämplig information om relevanta risker, kan detta i sig utgöra ett potentiellt hinder för resolution. Om samtidigt en stor del av ett instituts instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av andra institut kan även den systematiska karaktären hos en nedskrivning eller konvertering utgöra ett potentiellt hinder för resolution. Om en resolutionsmyndighet konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas skulle den kunna rekommendera institutet att åtgärda detta hinder. Samtidigt är det möjligt att nationell lagstiftning begränsar försäljningen och marknadsföringen av vissa instrument till vissa investerare.
- (10) För att öka möjligheterna till resolution bör resolutionsmyndigheterna kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som anges i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas när nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.
- (11) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör resolutionsmyndigheterna beakta institutets grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. De bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan globala systemviktiga institut och andra jämförbara institut med systemrelevans inom unionen. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut som inte identifierats som globala systemviktiga institut men som har en systemrelevans i unionen som är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.
- (13) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut som betraktas som resolutionsenheter enbart omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på den konsoliderade resolutionskoncernnivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned om resolutionsenheten försätts i resolution.

- (14) Institut som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som emitteras av dessa institut och att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på institut som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som gäller för resolutionsenheter. Därmed bör resolutionsmyndigheterna kunna försätta en resolutionskoncern i resolution utan att några av dess dotterföretagsenheter försätts i resolution, vilket gör att man undviker potentiellt störande effekter på marknaden. Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionskoncern bör resolutionsmyndigheten kunna få bevilja ett fullständigt undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kollateraliserade garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara höglikvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin och bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten och deras resolutionskoncern efter att dessa institut har rekapitaliserats.

- (14a) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna får bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete, bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för sådana kreditinstitut på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och det centrala organet är etablerade i samma medlemsstat, och behandla dem som en helhet, när de bedömer villkoren för resolution. Efterlevnad av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionskoncernen som helhet kan säkerställas på olika sätt beroende på hur solidaritetsmekanismen för varje koncern är utformad: antingen räknas endast det centrala organets kvalificerade skulder, eller så räknas kvalificerade skulder för vissa eller alla enheter som ingår i nätverket.
- (15) För att uppnå lämpliga nivåer på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsändamål bör de myndigheter som ska ansvara för fastställandet av nivån på minimikravet vara resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, dvs. resolutionsmyndigheten för det yttersta moderföretaget, och resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom resolutionskoncernen. Alla tvister mellan myndigheterna bör ingå i Europeiska bankmyndighetens (EBA) befogenhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁸, med förbehåll för de villkor och begränsningar som anges i detta direktiv.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (16) Alla underlåtelse att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet i förekommande fall alla underlåtelse att uppnå den kombinerade nivån på TLAC-minimikravet eller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och det kombinerade kapitalbuffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, bör behandlas och åtgärdas på lämpligt sätt av de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna. Eftersom underlåtelse att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att sådana underlåtelse kan behandlas ändamålsenligt. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna förbjuda viss utdelning samt kräva att institut ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav.
- (17) För att få en transparent tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör instituten till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheterna rapportera och för allmänheten regelbundet offentliggöra sina minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, nivåerna på sina kvalificerade skulder och sammansättningen av dessa skulder, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden. För institut som omfattas av TLAC-minimikravet bör frekvensen för tillsynsrapportering och offentliggörande av det institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt detta direktiv vara förenlig med de frekvenser som anges i förordning (EU) nr 575/2013 för TLAC-minimikravet.

(18) Ett krav på att ta med ett avtalsenligt erkännande av effekterna av skuldnedskrivningsverktyget i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjeländers lagstiftning bör underlätta och förbättra processen för nedskrivning av dessa skulder vid resolution. Så länge som lagstadgade regelverk för erkännande som möjliggör en ändamålsenlig gränsöverskridande resolution inte har antagits i samtliga tredjelandsjurisdiktioner kan avtalsgrundade arrangemang erbjuda en genomförbar lösning, om de formuleras korrekt och antas i bred omfattning, fram till dess att det utformas en lagbaserad metod i enlighet med unionsrätten eller incitament för att ingå avtal enligt unionsrätten. Även när lagstadgade regelverk för erkännande har införts bör avtalsenliga arrangemang för erkännande bidra till att förstärka medvetenheten hos borgenärer utanför EU om EU-institutioners potentiella resolutionsåtgärder i enlighet med unionsrätten. Det kan dock finnas fall där institut inte kan ta med sådana avtalsgrundade villkor i avtal eller instrument som upprättar vissa typer av skulder, särskilt skulder som inte undantas från skuldnedskrivningsverktyget enligt direktiv 2014/59/EU, garanterade insättningar eller kapitalbasinstrument. Till exempel kan det under vissa omständigheter anses vara ogörligt att införa formuleringar avseende avtalsenligt erkännande i skuldavtal, om det i tredjelandet är olagligt för institutet att införa klausuler om avtalsenligt erkännande i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjeländers lagstiftning, när institutet på individuell nivå inte har makt att ändra avtalsvillkoren, eftersom de införs genom internationella protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor, eller där skulden som skulle omfattas av avtalsvillkoret för erkännande är beroende av ett avtalsbrott eller härrör från garantier, motgarantier eller andra instrument som används i samband med operationer för handelsfinansiering.

Om motparten inte vill gå med på att vara bunden av en avtalsenlig bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning, bör detta emellertid inte i sig betraktas som orsak till ogörlighet.

EBA bör utarbeta ett förslag till teknisk standard som kommissionen ska anta i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att mer exakt identifiera fall av ogörlighet. Med utgångspunkt i denna tekniska standard och underbyggt av särdragen på den berörda marknaden ska resolutionsmyndigheten, om den anser det vara nödvändigt, specificera klasser av skulder där det kan finnas skäl för ogörlighet. Inom dessa ramar bör det vara upp till institutet att avgöra om det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning i ett avtal eller en klass av avtal. Instituterna bör lämna regelbundna uppdateringar till resolutionsmyndigheterna för att hålla dem underrättade om framstegen med att genomföra avtalsvillkor för erkännande. I detta sammanhang bör instituten ange de avtal eller klasser av avtal i vilka det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning och förklara skälen till denna bedömning. Resolutionsmyndigheterna bör inom rimlig tid bedöma ett instituts beslut att det är ogörligt att införa formuleringar avseende avtalsenligt erkännande i en skuld och vidta åtgärder för att avhjälpa eventuella felaktiga bedömningar och hinder för möjlighet till resolution till följd av att formuleringar om avtalsenligt erkännande inte är införda. Instituterna bör vara beredda att motivera sin bedömning på begäran av resolutionsmyndigheten. För att säkerställa att möjligheterna att försätta institut i resolution inte påverkas bör vidare skulder, som inte omfattas av de relevanta avtalsbestämmelserna, inte kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder."

- (20) Det är lämpligt och nödvändigt att anpassa resolutionsmyndigheternas befogenheter att för en begränsad period uppskjuta vissa avtalsförpliktelser. I synnerhet bör det vara möjligt att utöva denna befogenhet innan banken försätts i resolution och särskilt från och med det ögonblick då det avgörs att banken fallerar eller sannolikt kommer att falla. Denna befogenhet skulle till exempel göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att förhindra en ytterligare försämring av bankens finansiella situation, som exempelvis kan bli följden av ett likviditetsutflöde, samt att fastställa om villkoren är uppfyllda för att försätta banken i resolution och välja de lämpligaste resolutionsverktygen. Det tillfälliga upphävandets varaktighet bör begränsas till högst två bankdagar. Så länge denna längsta frist varar kan upphävandet fortsätta gälla efter det att resolutionsbeslutet har fattats. För att moratoriebefogenheten ska kunna användas på ett proportionerligt sätt bör myndigheterna ges utrymme att anpassa moratoriets omfattning till behoven i det konkreta fallet. De bör vidare kunna godkänna vissa betalningar – särskilt, men inte begränsat till, institutionens administrativa utgifter – från fall till fall. Befogenheten kan också vara tillämplig på kvalificerade insättningar. Resolutionsmyndigheten bör dock noggrant bedöma om det är lämpligt att tillfälligt upphäva vissa kvalificerade insättningar, särskilt garanterade insättningar som innehas av fysiska personer och mikro-, små- och medelstora företag, och bedöma risken för att tillämpningen av ett tillfälligt upphävande på sådana insättningar allvarligt skulle kunna störa de finansiella marknadernas funktion.

I sammanhanget bör resolutionsmyndigheterna, även utifrån resolutionsplanen för institutet, också beakta möjligheten att institutet i slutändan inte försätts i resolution utan avvecklas enligt nationell insolvenslagstiftning och bör i sådana fall vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att uppnå lämplig samordning med berörda nationella myndigheter och säkerställa att moratoriet inte hindrar en effektiv avveckling enligt nationell insolvenslagstiftning. I syfte att säkerställa att insättare inte råkar i finansiella svårigheter under perioden för upphävande får resolutionsmyndigheten bestämma att de ska beviljas ett visst uttag per dag.

Befogenheten att skjuta upp en betalnings- eller leveransskyldighet bör inte tillämpas på skyldigheter som hänför sig till betecknade system eller deltagare i betecknade system enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter, centralbanker och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma. Direktiv 98/26/EG minskar den risk som är förknippad med att delta i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att de skydden tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av betalningssystem och system för värdepappersavveckling och andra marknadsaktörer upprätthålls, bör direktiv 2014/59/EU ändras så att en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd inte ensam anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet fortsätter att fullgöras. Direktiv 2014/59/EU bör dock inte inkräkta på driften av ett betecknat system enligt direktiv 98/26/EG eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet.

(20a) En viktig aspekt i en effektiv resolution är att säkerställa att ett instituts motparter i derivat och andra finansiella avtal, när institutet väl försätts i resolution, inte kan säga upp sina positioner enbart till följd av att institutet försätts i resolution. Resolutionsmyndigheterna får skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal med ett institut under resolution och har befogenhet att begränsa motparter rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal. Dessa krav är inte direkt tillämpliga på avtal som regleras av tredjelands lagstiftning. I avsaknad av ett lagstadgat regelverk för gränsöverskridande erkännande bör medlemsstaterna kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor i berörda finansiella avtal som erkänner att det kan komma att bli föremål för resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter och är bundna av kraven i artikel 68, som om det finansiella avtalet reglerades av den berörda medlemsstatens lagstiftning. För att minska risken för spridningseffekter får medlemsstaterna kräva att moderföretag säkerställer att dotterföretag i tredjeländer som är kreditinstitut, värdepappersföretag (eller som skulle vara värdepappersföretag om de hade sitt säte i den berörda medlemsstaten) eller finansinstitut ändrar sina finansiella avtal som garanteras eller på annat sätt stöds av moderföretaget eller som inbegriper korsvisa fallissemangsrättigheter i relation till moderföretaget.

- (26) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enhetligt regelverk för återhämtning och resolution, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (27) För att medge en tillräcklig tid för införlivande och genomförande av detta direktiv bör medlemsstaterna få arton månader på sig att införliva direktivet i sin nationella lagstiftning från och med dagen för dess ikraftträdande. Bestämmelserna om offentliggörande bör emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2024 för att säkerställa att instituten i unionen får tillräckligt med tid på sig för att uppnå den nivå som krävs när det gäller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett ordnat sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

2. I artikel 2.1 leden 70 och 71, artikel 36.4 d, artikel 37.10 a, artikel 44.3, 44.4, 44.5 a, artikel 46, artikel 47.1 b ii, artikel 48, artikel 63.1 e, f och j, artikel 66.4 och avsnitt B punkterna 6 och 17 i bilagan ska "kvalificerade skulder" förekommande fall ersättas med "nedskrivningsbara skulder".
3. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:
"71a. *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45g.3 a.".

4. I artikel 2.1 ska följande led 83a, 83b och 83c läggas till:

83a. *resolutionsenhet*:

- a) en i unionen etablerad enhet som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder eller
- b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, för vilken resolutionsplanen som utarbetats i enlighet med artikel 10 föreskriver resolutionsåtgärder.

83b. *resolutionskoncern*:

- a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör
 - i) resolutionsenheter, eller
 - ii) dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller
 - iii) enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionskoncernen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag,
- b) kreditinstitut som är underställda en central företagsenhet, den centrala företagsenheten samt eventuella institut som står under den centrala företagsenhetens kontroll om en av dessa enheter är en resolutionsenhet.

83c. *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.132 i förordning (EU) nr 575/2013...".

4a. I artikel 10.6 ska följande stycke införas:

"Resolutionsplanen ska om så är lämpligt ses över efter genomförandet av resolutionsåtgärderna eller utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.

Om sådana tidsfrister som avses i leden o och p i artikel 10.7 fastställs, ska resolutionsmyndigheten beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU."

4b. I artikel 10.7 ska led o ersättas med följande:

"o) De krav som avses i artiklarna 45g och 45f, och i förekommande fall en tidsfrist för att nå avsedd nivå."

4c. I artikel 10.7 ska led p ersättas med följande:

"p) Om en resolutionsmyndighet tillämpar artikel 45b.3, en tidsfrist för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven."

4d. I artikel 10.7 ska följande stycke införas:

"När sådana tidsfrister som avses i leden o och p i första stycket fastställs, ska resolutionsplanen säkerställa att tidsfristerna är lämpliga och att de beaktar följande:

- i) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
- ii) Den begränsade tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.
- iii) Beroendet av kärnprimärkapitalet vid uppfyllande av det krav som avses i artikel 45f."

5. I artikel 12 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för betydande filialer i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. I koncernresolutionsplanen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om följande enheter:

- a) Moderföretaget inom unionen.
- b) De dotterföretag som ingår i koncernen och som är belägna i unionen.
- c) De enheter som avses i artikel 1.1 c och d. och
- d) Om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är belägna utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera

- a) resolutionsenheter,
- b) resolutionskoncernerna."

6. I artikel 12.3 ska leden a och b ersättas med följande:

"a) fastställa de resolutionsåtgärder som planeras bli vidtagna för resolutionsenheter enligt de scenarier som avses i artikel 10.3 och effekterna av dessa resolutionsåtgärder för de andra koncernenheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, för moderföretaget och för dotterinstitut,
b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionskoncerner, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,".

7. I artikel 12.3 ska led e ersättas med följande:

"e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som de relevanta resolutionsmyndigheterna har för avsikt att vidta med avseende på enheterna inom resolutionskoncernen,".

8. I artikel 12.3 ska följande led a1 läggas till:

"a1) om en koncern inbegriper mer än en resolutionskoncern, fastställa de resolutionsåtgärder som planeras med avseende på resolutionsenheterna i varje resolutionskoncern och effekterna av dessa åtgärder för

- i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionskoncern,
- ii) andra resolutionskoncerner."

9. I artikel 13.4 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Om en koncern består av mer än en resolutionskoncern ska planeringen av de resolutionsåtgärder som avses i artikel 12.3 a1 ingå i ett gemensamt beslut enligt första stycket."

10. I artikel 13.6 ska första stycket ersättas med följande:

"Om ett gemensamt beslut inte har antagits av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag och som invänder mot koncernresolutionsplanen fatta sitt eget beslut och, i tillämpliga fall, identifiera resolutionsenheten och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för resolutionskoncernen innefattande enheter under dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut som fattas av resolutionsmyndigheter som invänder mot koncernresolutionsplanen ska vara fullt underbyggt, ange skälen till att myndigheten invänder mot den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta de synpunkter och reservationer som förs fram av andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet."

11. I artikel 16.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta den koncernen i resolution med tillämpning av resolutionsverktyg eller resolutionsbefogenheter på resolutionsenheter inom den koncernen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, inklusive i situationer med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, i de medlemsstater där koncernenheter eller filialer är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska i läglig tid meddela EBA när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig."

12. I artikel 16 ska följande punkt 4 läggas till:

"I de fall en koncern består av mer än en resolutionskoncern ska medlemsstaterna säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 bedömer varje resolutionskoncerns möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution och ska ske i enlighet med den beslutsprocess som anges i artikel 13."

- 12a. Efter artikel 16 ska följande nya artikel 16a införas:

"Artikel 16a

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet både uppfyller det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU och artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU och samtidigt

- i) de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och
- ii) de krav som avses i artikel 45c och 45d när dessa beräknas i enlighet med artikel 45.2 a i detta direktiv,

ska resolutionsmyndigheten för denna enhet ha befogenhet att förbjuda en enhet att, i enlighet med villkoren i punkterna 2 och 3, dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*) som beräknas i enlighet med punkt 4 genom någon av följande åtgärder:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument.

Om en enhet befinner sig i en situation som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten om underlåtelsen.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska enhetens resolutionsmyndighet, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med beaktande av följande aspekter:

- a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.
- b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kan uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a.
- c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.
- d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 45b eller artikel 45g.3, huruvida denna oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.
- e) Om utövandet av den befogenhet som avses i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation utifrån dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge underlåtelsen pågår och enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om resolutionsmyndigheten bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 sex månader efter det att underrättelse om situationen lämnats ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där resolutionsmyndigheten bedömer att minst två av följande villkor är uppfyllda:

- i) Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.
- ii) De störningar som avses i led i leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på marknaderna.
- iii) Den stängning av marknaden som avses i led ii tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.
- iv) Den störning som avses i led i hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen.
- v) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket kan underminera den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i föregående stycke tillämpas ska resolutionsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av villkoren i föregående stycke varje månad för att bedöma om undantaget kan tillämpas.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att multiplicera den summa som beräknas enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas genom någon av de åtgärder som anges i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som hör samman med de åtgärder som avses punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som hör samman med de åtgärder som avses punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

- c) belopp som skulle ha erlagts i form av skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:

- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet i enlighet med artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

- b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet i enlighet med artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
- c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet i enlighet med artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet i enlighet med artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Qn$$

där "Qn" anger ordningstalet för den berörda kvartilen."

12aa. I artikel 17 ska "institut" ersättas med "enhet".

13. I artikel 17.3 ska följande stycke läggas till:

"Enheten ska inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 1 föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder och en tidsplan för dessa, för att säkerställa att institutet efterlever bestämmelserna i artiklarna 45f eller 45g och det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där

- a) enheten både uppfyller det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU och artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, samtidigt som det inte uppfyller det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 eller kraven i artikel 45c och 45d när dessa beräknas i enlighet med artikel 45.2 a i detta direktiv eller
- b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d.

Tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska ta hänsyn till orsakerna till de ifrågavarande hindren. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren."

14. I artikel 17.5 ska följande led införas som led h1:

"h1) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av artiklarna 45f eller 45g, uttryckt som ett totalt riskvägt exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, av det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, samt av de krav som avses i artiklarna 45f eller 45g, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013."

15. I artikel 17.5 ska följande led införas som led j1:

"j1) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b eller sådana poster som avses i artikel 45g.3 a och b, i syfte att säkerställa en kontinuerlig efterlevnad av artiklarna 45f eller 45g."

16. I artikel 17.5 i och j ska "artikel 45" ersättas med "artiklarna 45f och 45g".

17. I artikel 18 ska punkterna 1–7 ersättas med följande:

"1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, överväga den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har identifierats i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga resolutionsenheter och deras dotterföretag som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 och ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA och i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som överlämnar den till de dotterföretag som de har tillsyn över, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och resolutionskoncerner när en koncern består av mer än en resolutionskoncern. Rapporten ska beakta effekterna på institutets affärsmodell och rekommendera proportionella och riktade åtgärder som, enligt myndighetens uppfattning, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

Om hindret för möjligheten att försätta koncernen i resolution har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela sin bedömning av det hindret till moderföretaget inom unionen efter att ha samrått med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och resolutionsmyndigheterna för dess dotterinstitut.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

Om sådana hinder har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska moderföretaget inom unionen inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 2 föreslå resolutionsmyndigheten på koncernnivå möjliga åtgärder och en tidsplan för dessa, för att säkerställa att koncernenheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45f eller 45 g, uttryckt som ett totalt riskvägt exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, och de krav som avses i artiklarna 45f eller 45g, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska ta hänsyn till orsakerna till de ifrågavarande hindren. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren."

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävts av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla de medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter. Om moderföretaget inom unionen inte har inkommit med synpunkter ska det gemensamma beslutet nås inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3.

Det gemensamma beslutet rörande ett resolutionshinder med grund i en situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska nås inom två veckor efter att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter i enlighet med punkt 3.

Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna till moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med resolutionsenheternas resolutionsmyndigheter, om dessa inte är desamma, fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som andra resolutionsmyndigheter har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6a. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i punkt 5, ska den berörda resolutionsenhetens resolutionsmyndighet fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på resolutionskoncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheter för andra enheter i samma resolutionskoncern och resolutionsmyndigheten på koncernnivå har fört fram. Berörda resolutionsmyndigheter ska lämna beslutet till resolutionsenheten.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsenhetens resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsenhetens resolutionsmyndighet tillämpas.

7. Om ett gemensamt beslut inte nås ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte är resolutionsenheter fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till den berörda resolutionsenheten, till resolutionsenhetens resolutionsmyndighet och, om denna inte är densamma, till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten för dotterföretaget tillämpas."

20. I artikel 32.1 ska led b ersättas med följande:

"b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som avses i artikel 45g.3 a i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar."

20a. Följande artikel ska införas som artikel 32a:

"Artikel 32a

Resolutionsvillkor för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla anknutna kreditinstitut, om det centrala organet och de anknutna kreditinstituten som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1."

21. I artikel 33 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

3. Om dotterinstituten till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det i resolutionsplanen föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte vidtar resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Om inte annat sägs i punkt 3 i denna artikel och trots att en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en sådan enhet om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Enheten är en resolutionsenhet.

b) Ett eller flera av de dotterföretag till enheten som är institut, men inte resolutionsenheter, uppfyller villkoren i artikel 32.1.

c) Dessa dotterföretags tillgångar och skulder är sådana att ett fallissemang för dotterföretagen hotar resolutionskoncernen som helhet, och resolutionsåtgärder gentemot den enhet som avses i artikel 1.1 c eller d är nödvändiga för resolution av de av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den berörda resolutionskoncernen som helhet."

21a. Följande artikel ska införas som artikel 33a:

"Artikel 33a

Befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att deras respektive resolutionsmyndigheter har befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter som följer av ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part när resolutionsmyndigheten, efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a, beslutar att utövandet av denna befogenhet rörande uppskjutande är nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller för att fastställa att villkoren enligt artikel 32.1 b och c är uppfyllda, eller för att välja de lämpligaste resolutionsverktygen.

Beslutet att utöva befogenheten rörande uppskjutande för att undvika ytterligare försämring av institutets finansiella villkor eller fastställa att villkoren enligt artikel 32.1 b och c är uppfyllda ska fattas av resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten, som ska lämna synpunkter i samrådet i tid för att undvika mellanvarande likviditetsutflöden.

2. Uppskjutande enligt punkt 1 ska inte gälla för betalnings- och leveransskyldigheter som hänförs till system eller systemoperatörer som har utsetts enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 och centralbanker.

Resolutionsmyndigheterna ska ha befogenhet att skjuta upp en betalnings- eller leveransskyldighet och möjlighet att fastställa omfattningen av befogenheten enligt de behov som finns i varje konkret fall. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga uppskjutandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.2 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

När resolutionsmyndigheterna utövar sin befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på kvalificerade insättningar får de besluta att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag.

3. Perioden för uppskjutande enligt punkt 1 ska vara så kort som möjligt och får inte överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara absolut nödvändig för de syften som avses i punkt 1 i denna artikel, och får under inga omständigheter vara längre än den tidsperiod som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med punkt 7 till och med midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

4. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella bestämmelser samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och garantera likabehandling av borgenärer i insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att man på institutet eller enheten tillämpar nationella insolvensförfaranden till följd av fastställandet i artikel 32.1 b och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

5. Om ett instituts betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal skjuts upp enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för detta instituts motparter enligt samma avtal skjutas upp under samma tidsperiod.

6. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för uppskjutande enligt punkt 1 ska fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar sin befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av en kopia av det beslut eller det instrument som ligger till grund för uppskjutandet av skyldigheter enligt den här artikeln samt villkoren och perioden för uppskjutande genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

8. Denna artikel ska inte påverka de bestämmelser i medlemsstaternas nationella lagstiftning som ger befogenheter att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter innan det har fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a, eller vara tillämplig på institut som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden och som överskrider den räckvidd och varaktighet som avses i denna artikel. Sådana befogenheter ska utövas i enlighet med den räckvidd och varaktighet och de villkor som avses i relevant nationell lagstiftning. De villkor som anges i denna artikel ska inte påverka de villkor som gäller sådan befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter.

9. Medlemsstaterna ska se till att en resolutionsmyndighet som i enlighet med punkt 1 utövar sin befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också får utöva befogenhet att för samma period införa restriktioner med avseende på institutets borgenärer med säkerhetsrätt när det gäller tillgångar som institutet eller enheten har. Bestämmelserna i artikel 70.2–70.4 ska gälla.

10. Medlemsstaterna ska se till att en resolutionsmyndighet som i enlighet med punkt 1 utövar sin befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också får utöva befogenhet att för samma period skjuta upp uppsägningsrätter som institutets avtalsparter har. Bestämmelserna i artikel 71.2–71.8 ska gälla.

11. Om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a, har utövat någon av de befogenheter som avses i punkt 1, 9 eller 10 i den här artikeln, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artikel 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet."

22. I artikel 44.2 ska led f ersättas med följande:

"f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller systemoperatörer som har utsetts enligt direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma."

22a. I artikel 44.2 ska följande led införas som led h:

"h) Skulder till institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv som ingår i samma resolutionskoncern utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella lagstiftning som fastställer den rangordning av fordringar som gäller dagen för direktivets införlivande.

I de fall föregående stycke gäller ska resolutionsmyndigheten för det berörda dotterföretag som inte är en resolutionsenhet bedöma huruvida beloppet för de instrument som uppfyller kraven i artikel 45g.3 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin."

22b. I artikel 44.3 ska följande stycke införas efter sista stycket:

"Resolutionsmyndigheterna ska noga bedöma huruvida skulder till de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv och som ingår i samma resolutionskoncern utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med punkt 2 h i denna artikel bör undantas eller delvis undantas i enlighet med led a–d i denna punkt för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin."

23. Artikel 45 ska ersättas med följande artiklar:

"Artikel 45

Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppnår kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt artiklarna 45–45h och i enlighet med dessa artiklar.

2. Det krav som avses i punkt 1 ska beräknas i enlighet med artikel 45c.3, 45c.3a eller, i tillämpliga fall, artikel 45c.4, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av följande:

a) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det totala exponeringsmåttet för den berörda enhet som avses i punkt 1, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 45a

Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 45 ska resolutionsmyndigheterna från kravet enligt artikel 45.1 undanta hypoteksinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som enligt nationell lagstiftning inte får ta emot insättningar, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Dessa institut kommer att avvecklas genom nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42 och som fastställts för sådana institut.

b) Sådana nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden kommer att säkerställa att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, kommer att bära förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.

2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 45.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 45f.1.

Artikel 45b

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Kvalificerade skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i artikel 72a, utom i fråga om artikel 72b.2 d, i förordning (EU) nr 575/2013.

Genom undantag från första stycket ska kvalificerade skulder, när det i detta direktiv hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställas i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. Genom undantag från artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013 ska skulder som hänför sig till skuldinstrument med derivategenskaper, exempelvis strukturerade produkter, räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet är känt i förväg vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av någon derivategenskap, alternativt omfattar skuldinstrumentet ett avtalsvillkor som anger fordringsbeloppet i händelse av en resolution.
- b) Den position i skulden som hänför sig till skuldinstrumentet eller det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i linje med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013, alternativt omfattar skuldinstrumentet ett avtalsvillkor som anger fordringsbeloppet i händelse av en resolution.
- c) Skuldinstrumentet inbegripet dess derivategenskaper omfattas inte av något nettningsavtal och dess värdering omfattas inte av artikel 49.3.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om det belopp som avses i första stycket a.

2a. Skulder som emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen och som ingår i samma resolutionskoncern som resolutionsenheten för en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionskoncern, ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De emitteras i enlighet med artikel 45g.3a.
- b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på sådana skulder i enlighet med artikel 59 eller 62 inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.
- c) De överskrider inte ett belopp som fastställts genom att subtrahera det belopp som avses i led i från det belopp som avses i led ii:
 - i. Summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionskoncern, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med artikel 45g.3b.
 - ii. Det belopp som krävs i enlighet med artikel 45g.1.

3. Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.3a och artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 45f motsvarande 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.3a och 45c.3b med hjälp av kapitalbas och instrument som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b.3–5 i den förordningen. På begäran av en resolutionsenhet får resolutionsmyndigheten tillåta att en nivå som är lägre än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8 \%$ på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.3a och 45c.3b med hjälp av kapitalbas och instrument som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b.3–5 i den förordningen, under förutsättning att villkoren a, b och c i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och där, med beaktande av gränsen för andelen för en möjlig minskning i enlighet med artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013

$X1 = 3,5 \%$ av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013,

$X2 =$ det belopp som resulterar av summan av i) 18 % av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och ii) det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

4. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.3a och 45c.3b får resolutionsmyndigheten besluta att en del av det krav som avses i artikel 45f upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, eller den formel som avses i punkt 6 ska uppfyllas med hjälp av kapitalbas och instrument som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b.3–5 i den förordningen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3.

b) Risken för att, till följd av en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3, borgenärer som har fordringar som hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

c) Beloppet av efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska den bedöma den risk som avses i andra stycket led b.

5. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En enhets kapitalbas som används för att uppfylla det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU ska anses uppfylla det krav som avses i punkterna 3 och 4.

6. Med avvikelse från punkt 3 får resolutionsmyndigheten besluta att det krav som avses i artikel 45f ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.3a eller 45c.3b med hjälp av instrument som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b 3–5 i den förordningen, i den utsträckning summan av dessa instrument och en enhets kapitalbas som härrör från dess skyldighet att uppfylla de krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c.3a och 45f inte överstiger det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln Ax^2+Bx^2+C , där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 (pelare 1)

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU (pelare 2R)

C = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU (det kombinerade kapitalbuffertkravet).

7. Resolutionsmyndigheterna får utöva den befogenhet som avses i punkt 6 på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.3a eller 45c.3b och som uppfyller ett av följande villkor, så länge antalet identifierade resolutionsenheter inte överstiger 30 % av alla resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.3a eller 45c.3b och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45f:

- a) Det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU återspeglar det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 45c.3a eller 45c.3b är bland de 20 % mest riskutsatta institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45f, eller

b) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och

i) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter tillämpningen av de befogenheter som avses i artikel 17.5 inom den tidsfrist som krävs av resolutionsmyndigheten, eller

ii) det identifierade väsentliga hindret kan inte åtgärdas genom någon av de befogenheter som avses i artikel 17.5 och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 6 helt eller delvis skulle kompensera för hindrets negativa effekter på möjligheten till resolution, eller

c) resolutionsmyndigheten bedömer att den resolutionsstrategi som enheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek och sammankoppling, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur.

Vid tillämpning av den gräns som avses i första stycket ska resolutionsenheten avrunda det uträknade talet uppåt till närmaste heltal.

Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor, särskilt inbegripet antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.3a eller 45c.3b och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45f, fastställa den andel som avses i första stycket till en nivå som överstiger 30 %.

8. Det beslut som avses i punkterna 4 och 6 ska fattas av resolutionsmyndigheten i samråd med den behöriga myndigheten.

När resolutionsmyndigheterna fattar de beslut som anges i punkterna 4 och 6 ska även följande beaktas:

a) Marknadsdjupet för institutets instrument i enlighet med första stycket, prissättningen för sådana befintliga instrument och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i det beslut som avses i första stycket.

b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet att tillämpa kravet i syfte att göra kvantitativa justeringar av det krav som avses i första stycket.

c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a, med undantag för artikel 72b.2 d i förordning (EU) nr 575/2013.

d) Huruvida det skuldbelopp som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med ett instituts kvalificerade skulder och kapitalbas.

Om det belopp av undantagna skulder som avses i led d inte överstiger 5 % av beloppet av ett instituts kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över den gränsen ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.

e) Enhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på enhetens rekapitalisering.

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten fastställa det krav enligt artikel 45.1 som ska gälla på grundval av följande kriterier:

- a) Behovet av att säkerställa att resolutionskoncernen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen, inbegripet, i tillämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
- b) Behovet av att i relevanta fall säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kvalificerade skulder som garanterar att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att den totala kapitalrelationen och bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna kan återställas till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder kanske undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå av andra kvalificerade skulder som garanterar att förluster skulle kunna absorberas och att den totala kapitalrelationen eller, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för resolutionsenheten kan återställas till den nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
- f) I vilken utsträckning enhetens fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammankoppling med dessa institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas i enlighet med de relevanta resolutionsscenario som avses i artikel 10.3 ska det krav som avses i artikel 45.1 motsvara ett belopp som täcker följande:

- a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo ("förlustabsorbering").
- b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller likvärdig lagstiftning under en lämplig tidsperiod som inte är längre än 1 år ("rekapitalisering").

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket a.

Resolutionsmyndighetens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i föregående stycke när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 bestå av följande belopp:

a) Summan av följande:

- i) Det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på resolutionskoncernnivå vid den konsoliderade nivån.
- ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionskoncern som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionskoncernnivå efter genomförandet av resolutionsåtgärden.

b) Summan av följande:

- i) Det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionskoncernnivå. och
- ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionskoncern som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionskoncernnivå efter det att resolutionsåtgärden har genomförts.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt led a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt led b i denna punkt dividerat med exponeringsmättet för bruttosoliditetsgrad.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i föregående stycken ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller bruttosoliditetsgradens exponeringsbelopp efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och

b) efter samråd med den behöriga myndigheten nedjustera eller uppjustera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för att fastställa det krav som är tillämpligt på resolutionsenheten efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution bibehåller tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte är längre än 1 år ("marknadsförtroendebuffert").

I de fall föregående stycke tillämpas ska marknadsförtroendebufferten fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, utom i fråga om det krav som avses i led a i den bestämmelsen, och som skulle tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen.

Detta belopp ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och säkerställa både institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 101.2 och artikel 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU, efter genomförandet av resolutionsstrategin. Detta belopp ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och säkerställa både institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 101.2 och artikel 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU, under en lämplig tidsperiod som inte är längre än 1 år.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som regleringsmyndigheterna ska använda för att beräkna de krav som avses i artiklarna 104a och 128.6 i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionskoncernnivå, om resolutionskoncernen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [6 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3a. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionskoncern vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro ska nivån på det krav som avses i punkt 3 åtminstone vara lika med ("Pelare I-kravet för toppnivåbanker")

a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och

b) 5% när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Genom undantag från artikel 45b ska de resolutionsenheter som avses i föregående stycke uppfylla en nivå på det krav som avses i detta stycke som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5% när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med kvalificerade skulder som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72 a i förordning (EU) nr 575/2013, utom artikel 72b.3-5 i den förordningen, skulder som avses i artikel 45b.2a eller kapitalbas.

3b. Resolutionsmyndigheterna får, efter samråd med de behöriga myndigheterna, besluta att tillämpa de minimikrav som fastställs i punkt 3a på resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionskoncern vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder euro, och som resolutionsmyndigheten bedömer sannolikt skulle kunna utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang.

När resolutionsmyndigheterna fattar de beslut som avses i föregående stycke ska även följande beaktas:

- i) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
- ii) Den begränsade tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.
- iii) Beroendet av kärnprimärkapital vid uppfyllande av det krav som avses i artikel 45.1.

Beslutet att inte ålägga ett minimikrav enligt punkt 3b ska inte påverkas av beslutet att föreskriva att det krav som avses i artikel 45f ska uppnås med hjälp av instrument som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 i överensstämmelse med artikel 45b.3–6.

4. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 bestå av något av följande belopp:

a) Summan av följande:

- i) det belopp av förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, och
- ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 och efter resolutionskoncernens resolution.

b) Summan av följande:

- i) det belopp av förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, och
- ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 och efter resolutionskoncernens resolution.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt led a dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt led b dividerat med exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgrad.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i föregående stycken ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller bruttosoliditetsgradens exponeringsbelopp efter justering för förändringar till följd av åtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten nedjustera eller uppjustera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för att fastställa det krav som är tillämpligt på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 och efter resolutionskoncernens resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59, fortsätter att uppfylla auktorisationskraven och bibehåller tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte är längre än 1 år ("marknadsförtroendebuffert").

I de fall föregående stycke tillämpas ska marknadsförtroendebufferten fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, utom i fråga om det krav som avses i led a i den bestämmelsen, och som skulle tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 och efter resolutionskoncernens resolution. Detta belopp ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroendet och säkerställa både institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från finansieringsarrangemang för resolution, i enlighet med artikel 101.2 och artikel 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU, efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 och resolutionen av resolutionskoncernen. Detta belopp ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och säkerställa både institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 101.2 och artikel 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU, under en lämplig tidsperiod som inte är längre än 1 år.

5. Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 45.1 uppnås med hjälp av andra kvalificerade skulder som räcker till för att

- a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 44.3,
- b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

6. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–5, och ska utan onödigt dröjsmål ses över för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

7. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlen 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 45d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter inom globala systemviktiga institut och större dotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013. och
- b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt för enheten i enlighet med punkt 2 och som ska uppnås med skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b.

1a. Det krav som avses i artikel 45.1 på en enhet som omfattas av det krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 ska utgöras av följande:

a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med punkt 2 som ska uppnås med skulder som uppfyller villkoren i artiklarna 45g och 89.2.

2. Resolutionsmyndigheten ska ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b och 1a b enbart

a) när det krav som avses i punkterna 1 a och 1a a inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c och

b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.

3. Vid tillämpningen av artikel 45h.2, i de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska de berörda resolutionsmyndigheterna beräkna det belopp som avses i punkt 2

a) för respektive resolutionsenhet,

b) för moderenheten inom unionen som om den utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.

4. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 2, och ska utan onödigt dröjsmål ses över för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionskoncernen.

Artikel 45f

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 45b–45d på konsoliderad basis på resolutionskoncernnivå.
2. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionskoncernnivån ska fastställas i enlighet med artikel 45h och på grundval av kraven i artiklarna 45b–45d samt på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.
3. För resolutionskoncerner enligt definitionen i artikel 2.1.83b led b beslutar den relevanta resolutionsmyndigheten, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, hur enheter i resolutionskoncernen ska uppfylla det krav som avses i artiklarna 45c.3 och 45c.3a för att det ska säkerställas att resolutionskoncernen som helhet uppfyller det krav som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 45g

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland och som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis. En resolutionsmyndighet får efter samråd med den behöriga myndigheten besluta att tillämpa kravet i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet.

Genom undantag från första stycket ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artikel 45c–45d på konsoliderad basis.

För resolutionskoncerner som bestäms enligt artikel 2.1.83b led b ska kreditinstitut som är underställda ett centralt organ och ett centralt organ som inte utgör resolutionsenheter, och kreditinstitut som är underställda ett centralt organ samt ett centralt organ som utgör resolutionsenheter men inte omfattas av artikel 45f.3, uppfylla kraven i artikel 45c på individuell basis.

Kravet enligt artikel 45.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas i enlighet med artiklarna 45h och 89, i förekommande fall, och på grundval av kraven i artikel 45c.

2. Kravet enligt artikel 45.1 på enheter som avses i punkt 1 ska uppfylla de kvalificeringskriterier som föreskrivs i punkt 3.

3. Kravet ska uppnås med hjälp av ett eller flera av följande:

a) Skulder

- i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionskoncern som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionskoncern, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,
- ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–5 i förordning (EU) nr 575/2013,
- iii) som vid normala insolvensförfaranden har samma rangordning som kapitalbasinstrument eller rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionskoncernen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas.

v) som vid förvärvet inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,

vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna skulle lösas in, återköpas eller återbetalas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,

vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,

viii) där storleken på den utdelning som i tillämpliga fall ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbasinstrument

i) som emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionskoncern, eller

ii) som emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionskoncern, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

5. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får bevilja ett fullständigt undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionskoncern.
- b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 45f.
- c) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan, med undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ.

5a. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får även bevilja ett fullständigt undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionskoncern.
- b) Moderföretaget efterlever det krav som avses i artikel 45 på undergruppsnivå, i dotterföretagets medlemsstat.
- c) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter som avses i artikel 59.1 vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan, med undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ.

6. Om villkoren i punkt 5 a och b är uppfyllda får resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag tillåta att kravet helt eller delvis uppnås med hjälp av en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:

- a) Garantins belopp är minst likvärdigt med beloppet av det krav som garantin ersätter.
- b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
- c) Garantin kollateraliseras genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 % av dess belopp.
- e) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka hela det garanterade beloppet.
- f) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av in-teckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
- g) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som de som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013. och
- h) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten. På begäran ska resolutionsenheten tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller på annat tillfredsställande sätt styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna till det berörda dotterföretaget.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar metoder för att undvika att instrument som kan erkännas i enlighet med artikel 45g och som i sin helhet eller delvis indirekt tecknas av resolutionsenheten hindrar ett smidigt genomförande av resolutionsstrategin. Sådana metoder bör i synnerhet säkerställa en korrekt överföring av förluster uppåt till resolutionsenheten och överföring av kapital nedåt till enheter som ingår i resolutionskoncernen men som själva inte är resolutionsenheter, och tillhandahålla en mekanism för att undvika dubbelräkning av kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med artikel 45g. De ska bestå av en ordning för avdrag eller en likvärdig robust metod och de ska för enheter som själva inte är resolutionsenheten säkerställa ett resultat som är likvärdigt med resultatet av att kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med artikel 45g fullt ut tecknas direkt av resolutionsenheten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [6 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45g1

Undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Resolutionsmyndigheten får, i enlighet med nationell lagstiftning, bevilja undantag från artiklarna 45f eller 45g för ett eller flera kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstituten och det centrala organet är underkastade tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionskoncern.
- b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess underställda institut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare institutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.
- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess underställda institut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje underställt institut.
- e) Den berörda resolutionskoncernen efterlever det krav som avses i artikel 45f.3.
- f) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de underställda kreditinstituten.

1. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är densamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionskoncern som omfattas av det krav som avses i artikel 45g, ska på individuell basis göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om samtliga följande aspekter:

a) Beloppet av det krav som ska tillämpas på konsoliderad resolutionskoncernnivå, för respektive resolutionsenhet.

b) Beloppet av det krav som ska tillämpas på varje dotterföretag till resolutionsenheten på individuell nivå. Det gemensamma beslutet ska säkerställa efterlevnad av artiklarna 45f och 45g, vara fullständigt motiverat och lämnas till

c) resolutionsenheten av dess resolutionsmyndighet,

d) dotterföretagen till varje resolutionsenhet av deras respektive resolutionsmyndigheter,

e) koncernens moderföretag inom unionen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, när det moderföretaget självt inte utgör en resolutionsenhet inom samma resolutionskoncern.

I det gemensamma beslut som fattas enligt denna artikel får det föreskrivas att, i de fall detta står i överensstämmelse med resolutionsstrategin och resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckliga instrument som uppfyller kraven i artikel 45g.3, dotterföretaget i enlighet med artikel 45g.3 delvis kan uppfylla de krav som avses i artikel 45c.4 genom instrument som emitterats till och förvärvats av enheter som inte tillhör resolutionskoncernen.

2. I de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter ska de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 diskutera och, i tillämpliga fall och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för det globala systemviktiga institutet, komma överens om att tillämpa artikel 72e i förordning (EU) nr 575/2013 och om justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av de belopp som avses i artikel 45d.3 a och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter och summan av de belopp som avses i artikel 45d.3 b och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013. Sådana justeringar får göras på följande villkor:

- a) Justeringar får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna genom att man justerar kravets nivå.
- b) Justeringar får inte göras för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionskoncerner. Summan av de belopp som avses i artikel 45d.3 a och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter får inte vara lägre än summan av de belopp som avses i artikel 45d.3 b och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader ska ett beslut fattas i enlighet med punkterna 4–6.

4. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade resolutionskoncernkravet ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, efter vederbörlig hänsyn till följande:

- a) Den bedömning av dotterföretagen som utförts av relevanta resolutionsmyndigheter.
- b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta första stycket a, b och c. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten gälla.

5. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionskoncernens dotterföretag som omfattas av kravet i artikel 45g ska beslutet fattas på individuell basis av respektive resolutionsmyndigheter för dotterföretagen om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Yttrandet från resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten har vederbörligen beaktats.
- b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå har vederbörligen beaktats, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

c) Efterlevnaden av artikel 45g har bedömts.

Om resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell basis skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta första stycket a, b och c. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till EBA för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

a) faller inom 2 % av det krav avseende riskvägda tillgångar som avses i artikel 45f och

b) den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet uppfyller artikel 45c.4.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad ska de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen gälla. Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

6. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det konsoliderade kravet och nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionskoncernens dotterföretag på individuell basis ska följande gälla:

a) Ett beslut ska fattas om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionskoncernens dotterföretag på individuell basis i enlighet med punkt 5.

b) Ett beslut ska fattas om det konsoliderade kravet i enlighet med punkt 4.

7. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och alla beslut som i avsaknad av ett gemensamt beslut fattas av resolutionsmyndigheterna enligt punkterna 4, 5 och 6 ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

8. Resolutionsmyndigheterna ska i samordning med de behöriga myndigheterna kräva och kontrollera att enheter uppnår det krav som avses i artikel 45.1 och ska fatta alla beslut enligt denna artikel parallellt med att de utarbetar och upprätthåller resolutionsplaner.

9. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten ska informera EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts

a) på den konsoliderade resolutionskoncernnivån,

b) på nivån för resolutionskoncernens dotterföretag på individuell basis.

Tillsynsrapportering och offentliggörande avseende kravet

1. Enheter som avses i artikel 1.1, och som omfattas av kravet i artikel 45.1, ska till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter rapportera följande minst två gånger per år eller oftare på begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet:

- a) Beloppen av tillgänglig kapitalbas och kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller artikel 45g.3 och dessa belopp uttryckta i enlighet med artikel 45.2 efter det att avdrag i enlighet med artiklarna 72e–72j i förordning (EU) nr 575/2013, i förekommande fall, har tillämpats.
- b) Sammansättningen av de poster som avses i led a, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden.

Det krav som avses i första stycket ska inte gälla enheter som avses i andra stycket i artikel 45c.2.

2. Enheter som avses i artikel 1.1 ska, om inte annat följer av kravet i artikel 45.1, offentliggöra följande information minst en gång per år:

- a) Beloppen av tillgänglig kapitalbas och kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller artikel 45g.3.
- b) Sammansättningen av de poster som avses i led a, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden.
- c) Tillämpligt krav som avses i artikel 45c eller artikel 45d uttryckt i enlighet med artikel 45.2.

Det krav som avses i första stycket ska inte gälla enheter som avses i andra stycket i artikel 45c.2.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga format, mallar och frekvens för tillsynsrapportering och offentliggörande enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel.

För institut som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med [tillämpliga bestämmelser i kapitalkravsförordningen om EBA:s mandat för rapportering och offentliggörande av MREL-minimikravet inom pelare 1/TLAC].

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast [12 månader efter ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Om resolutionsåtgärder har genomförts eller befogenheter som avses i artikel 59 har utövats ska de krav på offentliggörande som avses i punkt 2 gälla från den dag då tidsfristen för att uppfylla de krav i artikel 45c eller 45d som avses i artikel 10.7 o har löpt ut.

Artikel 45j

Rapportering till EBA

1. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts för varje enhet i enlighet med artikel 45f eller artikel 45g inom deras jurisdiktion.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga format, mallar och definitioner för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information, i samordning med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast [12 månader efter ikraftträdandet] ...*.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45k

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Om en enhet underlåter att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45c eller artikel 45d ska detta åtgärdas av de berörda myndigheterna på grundval av åtminstone något av följande:

- a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.
- ba) Befogenhet som avses i artikel 16a.
- b) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- c) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.
- d) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.
- e) En bedömning av om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, i enlighet med artikel 32.

3. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1 a–e.

Rapporter

1. EBA ska i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna lägga fram en rapport för kommissionen med bedömningar av åtminstone följande:

a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45f eller artikel 45g har genomförts på nationell nivå, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater.

b) Hur den befogenhet som avses i artikel 45b.3, 45b.4 och 45b.6 har utövats av resolutionsmyndigheterna och huruvida det har förekommit skillnader i utövandet av denna befogenhet mellan olika medlemsstater.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska beakta följande:

a) Effekten av minimikravet, och av alla föreslagna harmoniserade nivåer av minimikravet, på

i) finansiella marknader i allmänhet och marknader för skulder utan säkerhet och derivat i synnerhet,

ii) instituts affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och verksamhetsstruktur,

iii) institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader,

iv) flyttningen av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn,

v) finansiella innovationer,

vi) hur utbrett det är med instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, hur sådana instrument är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem,

vii) institutens riskbeteende,

viii) hur mycket av institutens tillgångar som är intecknade,

ix) vilka åtgärder som instituten vidtar för att uppnå minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning instituten uppnår minimikraven genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristiga skulder och anskaffa kapital, och

x) kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och i fråga om finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.

b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, bruttosoliditetskrav och likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.

c) Institutens kapacitet att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla föreslagna harmoniserade minimikrav.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska omfatta två kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 30 september kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast [den 30 september det andra året efter datumet för tillämpning av detta direktiv].

Artikel 45m

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

1. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska uppnå kraven i artikel 45f eller 45g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.3, 45b.4 eller 45b.6, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för att uppfylla kraven i artikel 45f eller 45g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.3, 45b.4 eller 45b.6 ska vara den 1 januari 2024.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa en mellanliggande målnivå för kraven i artikel 45f och 45g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.3, 45b.4 eller 45b.6, beroende på vad som är lämpligt, som ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska efterleva den 1 januari 2022. Det mellanliggande målet ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kvalificerade skulder och kapitalbas i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024, i de fall detta är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 4 och genom att beakta

- a) utvecklingen av enhetens finansiella situation,
- b) utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i artikel 45f eller 45g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.3, 45b.4 eller 45b.6 inom en rimlig tidsram,
- c) huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 45b eller artikel 45g.3 och huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

1a. Tidsfristen för att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 45c.3a och 45c.3b ska vara den 1 januari 2022.

1b. Det minimikrav som avses i artikel 45c.3a och 45c.3b ska inte tillämpas i följande fall:

- a) Inom tre år från dagen då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.3a eller 45c.3b.
- b) Inom två år från dagen då resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget.
- c) Inom två år från dagen då resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapital i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

2. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artiklarna 45f eller 45g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.3, 45b.4 eller 45b.6, beroende på vad som är lämpligt, för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d på vilka resolutionsverktyg eller befogenhet att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har tillämpats.

3. Vid tillämpningen av punkterna 1, 1a och 2 ska resolutionsmyndigheterna meddela det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c och d ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs i enlighet med artikel 45c.3a, 45c.3b, 45f, 45g, 45b.3, 45b.4 eller 45b.6, beroende på vad som är tillämpligt.

4. När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de beakta följande:

- i) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
- ii) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.
- iii) Beroendet av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45f.

5. Resolutionsmyndigheterna ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i enlighet med punkt 3."

23a. I artikel 48.1 ska led e ersättas med följande:

"e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder i enlighet med leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de nedskrivningsbara skulder inbegripet skuldinstrument som avses i artikel 108.3, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a, b, c och d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c."

24. Artikel 55 ska ersättas med följande:

"Artikel 55

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättar en skuld går med på att skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att skulden uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Skulden är inte undantagen enligt artikel 44.2.
- b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108 a.
- c) Skulden regleras av lagstiftningen i ett tredjeland.
- d) Skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

2. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i vissa skulder ska medlemsstaterna säkerställa att ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d underrättar resolutionsmyndigheten eller, i de fall detta är tillämpligt enligt nationell rätt, den behöriga myndigheten, om detta fastställande samt anger vilken kategori den fastställda skulden tillhör och lämnar en motivering.

Institutet eller enheten ska förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten efter att ha emottagit sådan underrättelse kan begära inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit den underrättelse som avses i första stycket för att bedöma vilken inverkan en underrättelse av sådant slag har på möjligheterna att försätta det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i resolution.

I de fall underrättelse lämnas enligt första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att skyldigheten att ta med det avtalsvillkor som avses i första stycket automatiskt upphör att gälla från och med den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen.

Om resolutionsmyndigheten inte är nöjd med underrättelsen ska den kräva att avtalsvillkoret i punkt 1 tas med om den anser att ogörlighet inte föreligger eller att det behövs en klausul om avtalsenligt erkännande för att säkerställa möjligheten att försätta det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i resolution.

De skulder som avses i första stycket ska rangordnas före de skulder med den rangordning som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de relevanta avtalsbestämmelserna inte inkluderar ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d lämnar ett rättsutlåtande till myndigheterna om den rättsliga verkställbarheten hos och verkan av det avtalsvillkor som avses i punkt 1.

4. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de avtalsregler som reglerar en viss skuld inte tar med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 ska den underlåtelser inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på den skulden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av den förteckning över skulder för vilka uteslutningen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i avtalsvillkoret enligt den punkten, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för specificering av de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att för vissa skulder ta med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 samt de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av klausul enligt punkt 2 fjärde stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader efter ikraftträdandet].

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder med avseende på vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 utifrån de villkor som definieras i punkt 6."

27. I rubrikerna till artiklarna 59 och 60 ska frasen "och kvalificerade skulder" läggas till.

28. I artikel 59 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder får utövas antingen

i) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller

j) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32 och 33 är uppfyllda. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45g.3 a, med undantag för villkoret avseende skuldens återstående löptid, och när den utövas ska detta ske i enlighet med artikel 34.1 g. Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 ska tillämpas.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionskoncern ska nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller efterföljande moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten rekapitaliseras av, resolutionsenheten.

Om en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en enhet som är resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 på nivån för en sådan enhet tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a som gäller för den berörda enheten."

29. I artikel 59.2 och 59.3 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument och skulder som avses i punkt 1".

29a. Led a i artikel 59.3 ska ersättas med följande:

"Om det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32, 32a och 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas."

30. I artikel 59.4 och 59.10 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument eller skulder som avses i punkt 1" och "de tillämpliga kapitalinstrumenten" ersättas med "de tillämpliga kapitalinstrument eller skulder som avses i punkt 1".

31. I artikel 60.1 ska följande led läggas till som led d:

"d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1 skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionskoncernens resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst."

32. I artikel 60 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller en tillämplig kvalificerad skuld skrivs ned

- a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med ersättningsmekanismen i artikel 46.3,
- b) får inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument och den tillämpliga skuld som avses i artikel 59.1 kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten,
- c) betalas ingen ersättning till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument och den tillämpliga skuld som avses i artikel 59.1 annat än i enlighet med punkt 3."

33. I artikel 60.3 ska "tillämpliga kapitalinstrument" ersättas med "tillämpliga kapitalinstrument och skulder som avses i artikel 59.1" och "de tillämpliga kapitalinstrumenten" ersättas med "de tillämpliga kapitalinstrument och skulder som avses i punkt 1". Vidare ska "Tillämpliga kapitalinstrument" ersättas med "Tillämpliga kapitalinstrument och skulder som avses i artikel 59.1" och "tillämpligt kapitalinstrument" ersättas med "tillämpligt kapitalinstrument och tillämplig skuld som avses i artikel 59.1".

33a. I artikel 61.3 ska följande stycke införas:

"Om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller skulderna som avses i artikel 59.1 bedöms fullgöra det krav som avses i artikel 45g på individuell basis ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU."

33b. I artikel 62 ska punkt 1 ersättas med följande:

"Innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument eller skulder som avses i artikel 59.1 i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45g på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis ska medlemsstaterna säkerställa att berörda myndigheter uppfyller följande krav:

a) En berörd myndighet som överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e ska, efter att ha samrått med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar underrätta

i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,

iii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionskoncern som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45g.3 från den enhet som omfattas av artikel 45g.1.

b) En berörd myndighet som överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c ska, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrument med avseende på vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten skulle utövas om ett fastställande gjordes, och, om det är andra myndigheter, de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns."

33c. I artikel 62.4 ska första meningen ersättas med följande:

"Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats, utom de myndigheter som avses i led a) iii i den punkten"

33d. I artikel 68 ska punkt 3 ersättas med följande:

"Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd, ett uppskjutande av skyldighet enligt artikel 33a, eller en krishanteringsåtgärd, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, i sig inte göra det möjligt för någon att

a) utöva någon uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrätt, inbegripet i samband med avtal som ingåtts av

i) ett dotterföretag, där avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av en koncernenhet,

ii) en koncernenhet som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,

b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör det berörda institutet eller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,

c) påverka avtalsenliga rättigheter som det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler."

33e. I artikel 68 ska punkt 5 ersättas med följande: "5. Ett uppskjutande eller en begränsning enligt artikel 33a, 69, 70 eller 71 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 i denna artikel och artikel 71.1."

33f. I artikel 69 ska punkt 4 ersättas med följande:

"Artikel 69

4. Uppskjutande enligt punkt 1 ska inte gälla för betalnings- och leveransskyldigheter som hänförs till system eller systemoperatörer som har utsetts enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 och centralbanker.

33g. I artikel 69.5 ska följande stycken läggas till:

"Resolutionsmyndigheterna ska noggrant bedöma om det är lämpligt att tillfälligt upphäva kvalificerade insättningar, särskilt garanterade insättningar som innehas av fysiska personer och mikro-, små- och medelstora företag.

När resolutionsmyndigheten utövar sin befogenhet att skjuta upp betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på kvalificerade insättningar får den besluta att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag."

35. I artikel 70 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Resolutionsmyndigheterna får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med avseende på säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som har utsetts enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter, centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 och centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit som marginalsäkerhet eller full säkerhet."

36. I artikel 71 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Uppskjutande enligt punkt 1 eller 2 ska inte gälla för system eller operatörer av system som har utsetts enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter, centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 eller centralbanker."

36a. Följande artikel ska införas som artikel 71a:

"Artikel 71a

Avtalsenligt erkännande av befogenhet att medge anstånd med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som regleras av tredje länders lagstiftning tar med ett avtalsvillkor enligt vilket parter till sådana finansiella avtal erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 och är bundna av kraven i artikel 68.

2. Medlemsstaterna får också kräva att sådana moderföretag som avses i punkt 1 säkerställer att det avtalsvillkor som avses i punkt 1 också tas med i finansiella avtal som ingåtts av dotterföretag i tredjeländer som är

a) kreditinstitut,

b) värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat) eller

c) finansinstitut.

3. Punkterna 1 och 2 gäller finansiella avtal som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Avtalet medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva denna artikel.
- b) I avtalet föreskrivs en eller flera uppsägningsrätter eller rätt att göra säkerhetsrätt gällande, vars utövande eller genomförande tillfälligt kan skjutas upp eller förhindras eller vars tillämpning man skulle kunna bortse från i enlighet med kraven i artikel 68 eller inom ramen för utövandet av de befogenheter som fastställs i 33a, 69, 70 och 71 om det finansiella avtalet skulle regleras enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.
- c) Avtalet regleras av lagstiftningen i ett tredjeland.

4. Punkt 1 gäller inte finansiella avtal som

- a) definieras i artikel 2.1 100 e,
- b) ingår med
 - i) en person som av en EES-stat har utsetts till system enligt artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper eller dess operatör,
 - ii) en börs eller annan handelsplattform, ett betalningssystem, ett avvecklingssystem eller annan resurs eller infrastruktur för den finansiella marknaden som är etablerad i ett tredjeland och inte ingår i i,
 - iii) en central motpart,
 - iv) en centralbank eller
 - v) en central regering (inbegripet en central regerings alla organ).

5. Om ett institut eller en enhet som avses i punkt 1 eller 2 underlåter sådant införande i avtalsbestämmelserna i enlighet med kraven i punkt 1 eller 2, ska underlåtenheten inte hindra resolutionsmyndigheten från att utöva befogenhet eller ålägga de krav som avses i punkt 1 eller 2 med avseende på ifrågavarande finansiellt avtal.

37. I artikel 88 ska "artikel 45" ersättas med "artiklarna 45–45h".

38. I artikel 88.1 ska första stycket ersättas med följande:

"Om inte annat sägs i artikel 89 ska resolutionsmyndigheterna på koncernnivå inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 och 92 och, i tillämpliga fall, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer."

39. Artikel 89 ska ersättas med följande:

"Artikel 89

Europeiska resolutionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag etablerade i unionen eller moderföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheterna är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna inrätta ett gemensamt europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegium som avses i punkt 1 ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på de enheter som avses i punkt 1 och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på filialer.

De uppgifter som ska utföras av det europeiska resolutionskollegiet enligt första stycket ska inbegripa fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h.

Vid fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h ska medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om dotterföretag etablerade inom unionen eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut i enlighet med den globala resolutionsstrategin inte utgör resolutionsenheter och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet går med på den strategin ska dotterföretagen som är etablerade inom unionen eller på konsoliderad basis moderföretaget inom unionen efterleva kravet enligt artikel 45g.1 genom att emittera sådana instrument som avses i artikel 45g.3 a och b till resolutionsenheten i tredjeland, dess dotterföretag etablerade i berört tredjeland eller andra enheter enligt villkoren i artikel 45g.3 a i) och artikel 45g.3 b ii). Om enbart ett moderföretag inom unionen innehar samtliga dotterföretag inom unionen till ett institut eller moderföretag från tredjeland ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är etablerat vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för det moderföretag eller dotterföretag inom unionen som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bevilja undantag från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om en annan grupp eller ett annat kollegium utför samma funktioner och uppgifter som anges i den här artikeln och iakttar alla de villkor och förfaranden, även de som rör medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som fastställs i den här artikeln och i artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till dessa andra grupper eller kollegier.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet fullgöra uppgifter i enlighet med artikel 88."

Artikel 9

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.
Medlemsstaterna ska tillämpa dessa åtgärder från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen, vilket ska ske senast den [18 månader efter dagen då detta direktiv träder i kraft].
Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 45i.2 från och med den 1 januari 2024. Om resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 45m.1 har fastställt en tidsfrist för efterlevnad som infaller efter den 1 januari 2024 ska tillämpningsdatumet för artikel 45i.2 vara detsamma som tidsfristen för efterlevnad.
2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Ikraftträdande

[Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

].

Artikel 11

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
